

KIRÁLYOK I-II. KÖNYVE

- Kovács Péter -

Nevük és helyük a kánonban:

A királyok két könyve az Ószövetségi Kánon második részébe, az első próféták csoportjába tartozik. A régi héber kéziratokban nincs két könyvre szétválasztva. A LXX szerkesztői Sámuel és a Királyok könyvét összetartozóknak tekintették, s Királyságok könyve címszó alatt négy egységre bontva sorolták be a Kánonba.

A Királyságok első és második könyve Sámuel első és második könyvének, a Királyságok harmadik és negyedik könyve pedig a Királyok első és második könyvének felel meg.

Hieronymus a Királyságok könyve helyett a Királyok könyve elnevezést használja. A Királyok könyve két részre tagolását 1448-ban átvette egy héber kézirat, majd 1517-ben Daniel Bomberg heber bibliakiadása is.

Az elnevezés tartalmi meghatározás: a könyvek a királyságok (Izráel, Izráel-Júda), illetve a királyok történetét adják elénk.

Szerzőjük

A Királyok két könyve szerzőjének a nevét nem ismerjük. A héber Kánon szerkesztői a Józsué, Bírák, Sámuel, Királyok könyvét azért sorolták az első próféták cím alá, mert a hagyomány szerint ezeket a könyveket is próféták írták.

A hagyomány Jeremiás prófétát tekinti a könyvek szerzőjének. A hagyományt kétséget kizáróan sem igazolni, sem cáfolni nem tudjuk.

Feltűnő, hogy e könyvekben egyszer sem fordul elő Jeremiás próféta neve, aki pedig, amint ezt könyve is mutatja, és amint a 2Krn 36,21 is utal rá, Júda fogság előtti története utolsó szakaszának kiemelkedő személyisége volt. Lehetséges, hogy a hallgatás mögött a szerzőség titka rejtőzik.

A könyvek keletkezésének módja

A szerző műve megírásához különböző forrásanyagokat használt. Ezek közül hármat meg is nevez, mint amelyek általában ismertek voltak. A megnevezett források a következők:

- Salamon történetének könyve (1Kir 11,41),
- Júda királyainak története (1Kir 14,29; 15,7 stb.),
- Izrael királyainak története (1Kir 14,19; 15,31 stb.).

Lehetséges, hogy ezeken kívül más forrásokat is felhasznált, pl. próféta elbeszéléseket (Illésről, Elizeusról), Dávid trónöröklésének történetét, de erről nincs adatunk.

A források anyagát sokszor változtatás nélkül illesztette be művébe. Ebből következően meghagyta a "még ma is", "mind a mai napig" kifejezéseket is, amelyek zömmel nem a könyv, hanem a források keletkezési korára utalnak (1Kir 8,8; 9,21; 12,19; 2Kir 2,22; 10,27; 14,7; 17,23).

A Királyok könyve mind a történeti folyamatosság, mind a teológiai szemlélet tekintetében szorosan kapcsolódik az előző történeti könyvekhez (Sámuel, Bírák, Józsué), sőt Mózes öt könyvéhez is, kiváltképpen Mózes ötödik könyvéhez, a Deuteronomiumhoz. Ezért szokás egy átfogó deuteronomista történelmi műről beszélni, szerzőjét pedig Deuteronomistának nevezni.

Ezek az elnevezések azonban félrevezetőek, mivel az a feltevés van mögöttük, hogy a Deuteronomium Izrael, illetve Júda történetének egy egészen késői szakaszában keletkezett, a deuteronomista szemlélet tehát egy hosszú fejlődés eredménye. De ez csak feltevés volt, ami tarthatatlannak bizonyult.

A Királyok könyvében nem csak a Deuteronomiumra találunk utalásokat, hanem más mózesi könyvekre is. Ezért helyesebb prófétai szemléletű történelmi műről beszélni, a szerző személyének a kérdését pedig nyitva hagyni.

A könyvek keletkezésének időpontja és helye

A Királyok könyve Kr. e. 561 és 539 között keletkezhetett, mivel tud arról, hogy Babilónia királya, Evil-Meróda megkegyelmezett Jójákin királynak (2Kir 25,27kk), de a babiloni birodalom bukásáról és Círusz perzsa király rendeletéről (Kr. e. 539) még nem tud. A közelebbi időmeghatározás teljesen bizonytalan, általában Kr. e. 550-re gondolnak.

A keletkezés helye is ismeretlen. Némelyek szerint valahol a fogságban, mások szerint az ígért földjén, talán Micpában írta a szerző.

A könyvek tagolódása és belső szerkezete

A Királyok két könyve három főrészből áll:

- Az egységes királyság története Salamon uralkodása idején (1Kir 1–11).
- Izrael és Júda története az északi országrész elpusztulásáig (1Kir 12–2Kir 17),
- Júda története Izrael pusztulásától a babiloni fogságig (2Kir 18–25).

A könyveknek azonban van belső szerkezetük, felépítésük is. Ahogyan a Szent Sátor sátorlapjait és kárpitját különféle színű fonalakból szőtték (2Móz 26,1.31), úgy készítette el a Királyok könyve szerzője is művét.

A főbb fonalak, amelyek az egész művön végig vonulnak a következők:

1. Salamon uralkodása

Salamon uralkodásáról ír a legtöbbet, a templom és a királyi palota építéséről, Salamon dicsőségéről.

Salamon azonban elvetette a birodalom széthullásának a magját is. Az óriási építkezés, a fényes udvartartás igen nagy terhet jelentett a népnek. Az ország tizenkét körzetre osztása lazította a törzsi kapcsolatokat. A kényszermunka bevezetése sem szült jót.

A sok idegen feleség révén terjedt a bálványimádás. Edóm és Arám már Salamon uralkodása idején függetlenítette magát (1Kir 11,19.23kk). Isten már meghirdette ítéletét (1Kir 11,11kk). A nép pedig evett, ivott, örült – a közeledő hanyatlás árnyékában (1Kir 4,20).

A szerző elfogadja az ország kettészakadását Isten ítéleteként.

Váltakozva foglalja közre mindkét országrész történetével. Közli az egyes királyok uralkodási idejét, úgy, hogy a másik országrész királyára is utal. Az egyes uralkodók felett a már említett prófétai szemlélet alapján mond ítéletet.

2. Kívülről jövő támadások, veszedelmek

A dávidi birodalom széthullása után mindkét országrész életére hatással voltak a környező népek és a távolabbi birodalmak. A szerző tudósít a váltakozó szerencsével folyó harcokról, diplomáciai ügyeskedésekről (1Kir 20,1kk; 22,1kk; 2Kir 10,32k; 14,7; 14,25kk; 23,29kk).

Végül a nagy birodalmak mindkét országrészt elpusztítják: Assíria Izráelt végleg, Júdát pedig később Babilónia (2Kir 17,25).

3. Szövetszégességek – szövetségmegújítások

Izráel, az egységes és kettészakadt egyaránt, Isten szövetséges népe. Minden bűn, törvényszegés: szövetségétörés.

A bálványoknak már Salamon utat nyitott idegen feleségei révén (1Kir 11,4). Astóret, Kemós, Milkóm, Molok (1Kir 11,7) után jött Aséra (1Kir 15,13; 16,33), Baal (1Kir 16,31kk), tisztelték az ég seregeit (2Kir 17,16k), a szerencsecsillagokat, a Nap istennőt (2Kir 23,5), bálványszobrokat, házi bálványokat (2Kir 23,24).

Elszaporodtak a férfi paráznák (1Kir 15,12; 22,47), varázslók, kuruzslók, halottidézők, jövendőmondók.

Az északi országrész pusztulásáig nem szakadt el Jeroboám vétkétől, aki két aranyborjút készíttetett, s az egyiket Bételben, a másikat Dánban helyeztette el, hogy a politikailag szétszakadt országot kultuszilag is szétszakítsa (1Kir 12,25kk).

Kétfelé sántikáltak (1Kir 18,21), az Úr oltárait lerombolták, prófétáit megölték (1Kir 19,14), Isten helyett Belzebubot kérdezték (2Kir 1,2kk), megtelt az ország erőszakossággal, ártatlan vért ontottak (1Kir 21).

Isten megtartotta a szövetséget, sőt ez a kegyelem forrása is volt (2Kir 13,23), de a nép részéről csak két ízben tudósít a szerző a szövetség megújításáról (2Kir 11,17; 23,3kk).

4. Próféták

Izráel történetét kezdettől fogva átszövi a próféták munkássága.

A Királyok könyvei a következő prófétákat említik név szerint: Ahijjá (1Kir 15,29), Jéhu (1Kir 16,7), Illés (1Kir 17,1; 2Kir 2,11), Mikájehú, a Jimla fia (1Kir 22,8kk), Elizeus (2Kir 2–12), Jónás, Amittaj fia (2Kir 14,25), Ézsaiás (2Kir 19,2), Hulda (2Kir 22,14k).

Voltak névtelen, ismeretlen próféták is (1Kir 20,13.22.28; 1Kir 20,35). A helyénvaló az, ha a nép és a király hallgat a prófétákra, mert ebből áldás, szabadulás származik (1Kir 5,1kk; 6,8kk; 7,1kk; 2Kir 19,1kk). A megvetett prófétai szó pedig ítéletté válik (2Kir 17,13kk; 24,2kk).

5. Isten hatalmas tettei

Isten népe életét átszövik, kísérik Isten hatalmas tettei, amelyekkel megdicsőíti nevét, bátorítja, megszabadítja népét. Így tudja meg népe, de így tudják meg a népek is, hogy csak ő az Úr (1Kir 20,28).

Isten a királyság korában is számos csodát, hatalmas dolgot cselekedett.

- A kétfelé sántikáló nép szeme láttára tüzet adott az égből (1Kir 18,38).
- Áhábnak kijelentette prófétája által, hogy a hegyen is, meg a völgyben is kezébe adja az óriási sereggel támadó Benhadádot (1Kir 20,13k.26kk).
- Jórám, Jósáfát és Edóm királya kétségbeejtő helyzetben lévő seregének vizet adott, és győzelmet Móáb felett (2Kir 3,9kk).
- Samáriát megszabadította az arámok kezéből (2Kir 6,24–7,1kk),
- Ezékiást és Jeruzsálemet pedig az asszírok kezéből (2Kir 18–19).
- Mindezen felül vannak azok a csodák, amiket Isten a próféták, különösen Illés és Elizeus által cselekedett. Mindezt azért tette, hogy féljék őt, higgyenek és bízzanak benne.

6. Isten nagy ítéletei

Isten útjához népével, Izráel történetéhez hozzátartoznak a fenyítő ítéletek is. Ilyen ítélet volt az ország kettészakadása is.

- Baasa kiirtotta Jeroboám egész házanépét (1Kir 15,28kk).
- Zimri kiirtotta Baasa házanépét (1Kir 16,11).
- Jéhu kiirtotta Aháb házanépét (2Kir 9,4kk.25kk.35kk; 10,10), a Baal papokat (2Kir 10,15kk).
- Zekarját, Jéhu leszármazottját Sallum ölte meg, őt meg Menahém (2Kir 15,12.14).
- Isten nagy, figyelmeztető ítélete volt Júda számára Izráel elpusztítása (2Kir 17,1kk), de nem okultak belőle. Ha Isten nem hagyott volna maradékot (1Kir 19,18), s ha nem emlékezett volna meg az ítéletben is a kegyelemről, Ábrahámról, Dávidról, féltő szeretetéről, akkor Júda is teljesen elpusztult volna (1Kir 15,4; 2Kir 8,19; 19,31; 20,6).

7. Teológiai jelentőségük

A Királyok két könyve a nagy prófétai történelmi mű záróköve. A történelem sok szálból fonódik össze, de Isten mindig Úr marad, aki mind áldásaiban, mind ítéleteiben megdicsőíti nevét. Mindig igaz, akkor is, ha ítél.

Sohasem hagyja népét bizonyosságok nélkül: tanítja, vezeti, figyelmezteti prófétái által.

Bűnbánat és megtérés által, ha időben történik, a legnagyobb ítéletet is el lehet kerülni. De ezzel nagyon ritkán találkozunk ezekben a könyvekben (2Kir 13,4k; 14,26; 20,3; 22,19).

Isten nemcsak népének, hanem a népeknek, a nagy birodalmaknak is Ura, gőgjükben megfenyíti, összezúzza őket (2Kir 19,13kk). De az ítéletben is mindig az történik, amit Isten megmondott. Az ítélet nem az utolsó szava Istennek. Ezért csillan fel az ítélet legnagyobb sötétségében is a remény, a megújuló kegyelem (2Kir 25,27kk).

Aktuális üzenet

Isten templomai

A templom az Ige szerint a különböző üdvkorszakok alatt más és más formában jelent meg. A templom rendeltetése szerint a szent Isten és a bukott ember találkozásának a helye, itt mutatják be az áldozatot, és itt engeszteli ki a főpap Istent.

A bűneset előtt nem volt templom, hiszen bűn sem volt, ezért nem volt szükség áldozatra sem.

Az új égben és új földön sem lesz templom, mert addigra a bűn teljességgel le lesz győzve.

1. Nincs templom	1.Móz 1-2
2. Az áldozat	1.Móz 4,4. 8,20
3. A szent sátor	Kr.e. 1492/1448 – 968/961
4. Salamon temploma	Kr.e. 968/961 – 586
5. Zorobábel temploma	Kr.e. 516 – kr.u. 70
6. Jézus Krisztus temploma	Ján 2,21
7. A Gyülekezet temploma	Ef 2,20-22. 2 Kor 6,16
8. A harmadik templom	2 Thessz 2,4
9. Ezékiel temploma	Ez 40-48.
10. Nincs többé templom	Jel 21-22

1. Nincs templom - 1 Móz 1-2

A bűneset előtt Isten és ember teljes összhangban és harmóniában élt együtt egy bűn nélküli világban. Az ember bármikor odamehetett Teremtőjéhez, közvetlen közösségben lehetett Vele.

Nem volt szükség sem áldozatra sem templomra, mert a közösség zavartalan volt Isten és ember között!

2. Az áldozat - 1 Móz 4,4. 8,20

A bűneset után szükség lett mind az áldozatra, mind a templomra, mivel az ember elveszítette a közösségét Istennel.

Az őstörténet korában mindenki áldozott, Káin, Ábel, Noé. Ábrahám, Izsák, Jákób, Jób (1 Móz 4,3-4. 8,20. 15,9. 26,25. 31,54. Jób 1,5).

Káin kivételével mindig véres állatáldozatról volt szó, amelynek alapjául a helyettes halál gondolata szolgált, vagyis az ártatlan halt meg a bűnös helyett, és a bűnös bűnbocsánatot és engesztelést nyert ez által.

Mózesig a családapák és a nemzetségfők mutatták be ezeket az áldozatokat.

Zsid 9:22

És csaknem minden vérrel tisztítatik meg a törvény szerint, és vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat.

Káin áldozatát pont azért nem fogadta el Isten, mert zöldségekkel áldozott, mert azt gondolta, hogy a saját elképzelései szerint is áldozhat Istennek, vagyis ő a saját cselekedetei szerint akart közeledni Istenhez!

3. A szent sátor - Kr.e. 1492/1448 – 968/961

A mózesi törvényadással véget ért a személyes áldozatbemutatás ideje, és új áldozati és templomi rendszer vette kezdetét.

Isten mutatta meg Mózesnek a szent sátor, az áldozatok és a papi szolgálat mikéntjét.

A szent sátor, a gyülekezés sátra, Isten lakóhelye volt a népe között, és az Úr dicsősége a szentek szentjében lakozott.

Izrael volt az egyetlen nép a földön, amely ezek által az áldozatok és papi szolgálat által valóban Isten színe elé járulhatott. Ez szemben állt a pogány népek gyakorlatával, akik bálványimádók voltak, és az ördögnek és angyalainak áldoztak (1 Kor 1,20)!

A szent sátor, a papi szolgálat, az áldozatok, a szenthely eszközei Jézus Krisztus személyére és váltságművére mutatnak, annak előképei voltak.

4. Salamon temploma - Kr.e. 968/961 – 586

Salamon temploma a szent sátorhoz hasonlóan központi istentiszteleti hely volt. A szent sátor a pusztában és Silóban állt, Kr.e.1500-1000 között, Salamon temploma pedig a Mórija hegyén épült állt, Kr.e. 1000-586 között, (1 Kir 6,1).

Mindkettő mennyei mintára épült, és a mennyei dolgok kiábrázolóit voltak. Hét évig építették a templomot, és amikor felavatták, Isten dicsősége betöltötte a templomot (1 Kir 8,10-11. 2 Krón 5,14).

1000 évvel később Isten Fia ezen a helyen szenvedett kereszthalált az emberiség bűneiért, és vitte végbe megváltásunkat és megbékélésünket Istennel.

Jézus Krisztus személyében és váltságművében beteljesedtek azok az árnyképek, amik a templomban, az áldozatokban és a papi szolgálatban voltak!

A mennyei dolgok kiábrázolóit

- A **pitvar** a föld, ahol a Golgota volt, a **szentély** a menny kiábrázolója, a **szentek szentje** pedig Isten trónusa.
- A szentek szentjében voltak a **törvénytáblák**, ezek Isten törvényes uralkodását jelképezték, egyben a **trónus** a kegyelem királyi széke is!
- A **főpap** a földi szentek szentjébe ment be a vérrel, míg Jézus Krisztus magába a mennybe a tulajdon vérével.
- A földön a megváltottak megigazítása és megszentelése történik, ezt jelképezte a pitvarban az **égőáldozati oltár** és a **mosdómedence** (Ef 5,25-26).
- A földi szentélyben volt a **szent kenyerek asztala**, (élet kenyere, Jn 6,48), ez a mennyei életről szól.

- A **gyertyatartók** a mennyei világosságról tesznek tanúságot,
- A **füstölő oltár** a mennyei imádrásról tanúskodik.
- A **kérub alakok** a mennyei kérubokat jelképezik (ki kérubokon ülsz, jelenj meg fényeddel).
- A **sekina felhője** a mennyei dicsőséget jelképezte.

A templom, mint Krisztus előképe

- Ő a mi megigazításunk – égőáldozati oltár (1 Kor 1,30)
- Ő a mi megszentelésünk – mosdómedence (1 Kor 1,30)
- Mennyei helyekre helyezett minket – a szentély a menny jelképe (Ef 1,3. 2,6).
- Ő a mi világosságunk – a hétágú gyertyatartó (Jn 8,12).
- Ő az Élet kenyere – a szent kenyerek asztala (Jn 6,48).
- Ő a közbenjáró főpap – arany füstölő oltár (Zsid 7,26. Zsolt 141,2, Jn 17).
- Ő a megöletett Bárány – a vérrel hintett szövetségláda fedél

5. Zorobábel temploma - Kr.e. 516 – Kr.u.70

Kr.e. 586-ban a babiloniak lerombolták Salamon templomát, 70 évvel később avatták fel a második templomot, Zorobábel fejedelem uralkodása alatt.

Évszázadokkal később Nagy Heródes pompásan kiépítette a templomot, 46 évig épültek a 40 (!) m magas falak, és a templomtér. A fal dk-i sarka leért a Kidron-völgybe, ott a 75 m-t is elérte a fal magassága! Hosszúsága 488 m, szélessége átlagosan 300 m volt.

Salamon templomával ellentétben ebbe a templomba soha nem jött el az Úr dicsősége.

Jézus itt tisztította meg a templomot kiűzve az árusokat, itt tett sok csodát, és itt tanította a népet. Áldozata minden ószövetségi áldozatot betöltött, és ezzel fölöslegessé tette az áldozatokat és az egész templomi szolgálatot.

Őbenne az ószövetségi papság is lezárult, mert Krisztusnak, mint igaz Főpapnak örök papsága van a mennyben (Zsid 7, 20-24).

6. Jézus Krisztus temploma - Ján 2,21

Ján 2:19-21

Felele Jézus és monda nekik: Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt. Mondának azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépítéd azt? Ő pedig az ő testének templomáról szól vala.

Jézus úgy beszélt a testéről, mint az igazi templomról, és ezzel nyilvánvalóvá tette, hogy az ószövetségi áldozatok, a szent sátor, Salamon temploma és Zorobábel temploma is csak árnyékképei voltak teste templomának.

Jézus megöletett a világ megalapítása óta (Jel 13,8), vagyis a kereszt árnyéka rávetült a szent sátorra és az ószövetségi templomra is!

Mózes mindent a mennyei kép szerint készített el, amit az Út mutatott neki a Sínai-hegyen, és ez az előkép volt Jézus Krisztus személyének és áldozatának az árnyéka!

A szent sátor eszközei kereszt alakot mutatnak

- Ahol az égőáldozati oltár állt, a valóságban ott szögezték keresztre Jézus Krisztus lábát.
- Ahol a mosdómedence állt, a valóságban ott döfték a lándzsát Jézus Krisztus oldalába.
- Ahol a gyertyatartó állt, a valóságban ott szögezték a keresztbe Jézus jobb kezét.
- Ahol a kenyerek asztala állt, a valóságban ott szögezték a keresztbe Jézus bal kezét.
- Ahol az illatáldozati oltár állt, a valóságban ott imádkozott Jézus a kereszten (Luk 23,34).
- Ahol a szövetség ládája állt a törvénytáblákkal, a valóságban Jézus lehajtotta a fejét és kiáltott: Elvégeztetett! (Jn 19,30).

Ez Jézus Krisztus templomának jelentősége. Csak ennek a templomnak, vagyis Jézus Krisztus testének megáldozása által békélhetett meg az ember Istennel.

7. A Gyülekezet temploma - Ef 2,20-22. 2 Kor 6,16

Krisztus keresztáldozata és váltságműve alapján Pünkösdkor megalakult Jézus Krisztus Gyülekezete.

2Kor 6:16

...Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nekik Istenük, és ők én népem lesznek.

Azóta a megváltott és újjászületett hívők sokasága alkotja az élő Isten templomát.

A Biblia egy olyan épületről beszél, amely még mindig növekszik:

Ef 2:20-22

Kik fölépítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus, Akiben az egész épület szép renddel rakattatván, nevedik szent templommá az Úrban; Akiben ti is együtt építettetek Isten hajlékává a Lélek által.

Az építőmester maga Jézus Krisztus, minden hívő egy-egy építőmunkás ezen a mennyei építkezésen, amely isteni és örök.

Apcs 17:24

Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek ura, kézzel csinált templomokban nem lakik.

Jézus Krisztus Gyülekezetének temploma nyilvánvaló, hogy nem valamilyen templomépület vagy székesegyház, hiszen nem lakik az Isten kézzel csinált templomokban.

Ez az épület nem is a névleges keresztények emberekből áll, akik tulajdonképpen Isten nélkül élnek ezen a világon, hanem kizárólag újjászületett hívőkből áll ez a templom, akik bűnbánat és megtérés által Jézus Krisztus tulajdonai lettek.

1Kor 6:19

Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?

Nemcsak Jézus Krisztus teste templom, hanem a hívő teste is templom, a Szent Szellem temploma.

8. A harmadik templom - 2 Tessz 2,4

Izrael népe a mai napig nem ismerte fel a Messiását, ezért nyilvánvaló, hogy nem is tudnak hinni Jézus kereszttáldozatában. Nem tudják, hogy hogy minden áldozat, minden papi és templomi szolgálat beteljesedett Krisztusban.

Ezért az Ige szerint fel fogják építeni ismét a templomot Jeruzsálemben, ez lesz a harmadik templom.

Izraelben nagy előkészületek folynak annak érdekében, hogy felállítsák a harmadik templomot. Már jó ideje készülnek a templomi eszközök és papi öltözékek.

Ebbe a templomba fog beülni az Antikrisztus Istenként imádtatva magát. (Dán 9,24-29. Mt 24,15. 2 Tessz 2,4. Jel 11,1-2).

2Thess 2:3-4

Ne csaljjon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem [jön az el addig], mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.

Az Antikrisztus megsemmisítésével ez az épület is el fog tűnni, hiszen ez üdvtörténeti szempontból csak negatív jelentőségű a meg nem váltott Izrael számára.

9. Ezékiel temploma - Ezékiel 40-48. rész

Ezékiel próféta könyvének 40-48. fejezete egy olyan templomról szól, amely eddig még soha nem volt a földön. Ez a templom a Messiás békebirodalmában fog létrejönni a földön, amely az Ezeréves Birodalomban lesz.

Mind alakjában, mind méreteiben teljesen eltér a szent sátoztól, Salamon templomától és Zorobábel templomától. A papi szolgálatok és az áldozatok sem hasonlítanak az ószövetségihez.

Az Ige szerint ebbe a templomba fog bevonulni ismét Isten dicsősége (Ez 43,1-5).

Ezékiel próféta több helyen is arról ír, hogy az Úr dicsősége, a sekina elhagyta a jeruzsálemi templomot keleti irányban Izrael bűnei miatt (Ez 8,4. 9,3. 10,3-4.18-19.).

Az Ezékiel 43,4-5-ben arról olvashatunk, hogy a sekina kelet felől érkezve betölti újra a templomot! Akkor Isten ismét a népe között fog lakni:

Ezékiel 48:35

... és a város neve ama naptól fogva: Ott [lakik] az Úr!

Annak a néhány áldozatnak, amit bemutatnak ebben a templomban, már csak szimbolikus, jelképes jelentősége lesz.

Visszatekintve ugyanúgy Jézus Krisztus egyetlen egy áldozatára mutatnak, mint ma az úrvacsora.

10. Nincs többé templom - Jel 21-22. rész

Amint már láttuk, a bűneset előtt nem volt sem templom, sem áldozat, mivel bűn sem volt.

A Biblia végén újra olyan állapotokról olvashatunk, amikor nem lesz bűn, és Isten megváltottai büntelenül élnek az új ég és új föld időszakában.

Mivel nem lesz bűn, ezért nem lesz szükség sem templomra, sem papra, sem áldozatra. Az emberiség története tehát egy bűn nélküli világban kezdődött, és egy bűn nélküli világban végződik!

A közbeeső időben Isten megvalósítja üdvtervét, amelynek középpontjában a golgotai kereszt váltságműve áll, és amely során teljes és végső győzelmet arat Isten a halál, a bűn és az ördög fölött.

Mivel Krisztus megváltása tökéletes, teljes és örök, ezért soha többé nem lesz szükség áldozatra, templomra és papi szolgálatra.

Minden újjászületett hívő, aki bűnbánatot tartva megtért, és elfogadta Krisztus áldozatát, megváltott emberként kerül az új ég és új föld korszakába, és Krisztusban eléri az örök teljességet (Kol 2,10. Zsid 10,14. 11,40).

Övé Jézus Krisztus megdicsőült mennyei teste (Fil 3,20-21), örök üdvössége van, és teljesen eggyé válik Istennel. Minden megváltott hívő örökké Istenben van, és Isten őbennük van. Ezért nem is látott János templomot az eljövendő világban!

Jel 21:22 *És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány.*